

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Denisy Durdíkové a přísedících Karly Kubíkové a Jana Příklopila v hlavním líčení konaném dne 5. listopadu 2024 v Praze takto:

obžalovaný

P. P.,

narozený xxx na xxx, občan xxx, v ČR hlášen xxx, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha-Pankrác,

je vinen, že

jako jednatel společnosti [Společnost 1] s.r.o., IČO xxx se sídlem xxx (dále též jen "[Společnost 1]") zamlčel se záměrem, aby společnost [Společnost 1] mohla čerpat zálohy za postoupené pohledávky, podstatné údaje, když v rozporu

1) se Smlouvou o budoucím postupování pohledávek č. 18/2015 ze dne 17. 8. 2015 uzavřenou mezi společností [Společnost 1] a bankou Raiffeisenbank a.s., IČO 492 40 901, sídlem Praha 4, Hvězdova 1716/2b, PSČ 14078 (dále též jen "Raiffeisenbank") nezajistil informování pracovníků této banky jinou osobou ani je sám neinformoval o tom, že záručním dopisem ze dne 21. 4. 2016, který podepsal, se společnost [Společnost 1] zaručila, že společnosti [SPOLEČNOST 2] s.r.o., IČO xxx, sídlem xxx (nyní xxx; dále též jen „[SPOLEČNOST 2]“) zaplatí dluh společnosti [Společnost 3] s.r.o., IČO xxx, sídlem xxx, Slovenská republika (dále též jen „[Společnost 3]“) ve výši neuhrazené kupní ceny zboží, které tato společnost koupila od společnosti [SPOLEČNOST 2], které ho prodala společnost [Společnost 1], ačkoliv si byl vědom toho, že v případě zápočtu pohledávek společnosti [Společnost 1] s pohledávkami společnosti [SPOLEČNOST 2] vzniklými v důsledku tohoto ručení nebude společnost [SPOLEČNOST 2] ochotna uhradit bance Raiffeisenbank pohledávky ve výši 264.976 eur, vyplývající z faktury č. 16030150 ze dne 28. 4. 2016 a pohledávky ve výši 182.522 eur, 175.378 eur a 162.610 eur, tedy celkem ve výši 520.510 eur, vyplývající z faktur č. 16030151 až 16030153 ze dne 2.5.2016, které na tuto banku postoupila společnost [Společnost 1] na základě Smlouvy o budoucím postupování pohledávek č. 18/2015 ze

Shodu s prvopisem stvrzuje: L.S.

dne 17. 8. 2015 (dále též jen „smlouva o postoupení pohledávek“), za což uhradila banka Raiffeisenbank společnosti [Společnost 1] zálohy ve výši 238.478 eur, tj. 6.449.637,51 Kč (podle kurzu ČNB ke dni 28. 4. 2016), 164.269 eur, 157.840 eur a 146.349 eur, tedy 468.458 eur, tj. 12.671.788,90 Kč (podle kurzu ČNB ke dni 2. 5. 2016), tedy celkem ve výši 19.121.426,41 Kč, přičemž v důsledku vyplacení záloh a neuhrazení uvedených pohledávek byla bance Raiffeisenbank v této výši způsobena škoda, přičemž následně dne 26. 9. 2016 odčerpala banka Raiffeisenbank na úhradu části pohledávek z účtů společnosti [SPOLEČNOST 2] peněžní prostředky ve výši 262.975,81 eur, tj. 7.105.606,39 Kč (podle kurzu ČNB ke dni 26. 9. 2016),

2) se Smlouvou o factoringové spolupráci ze dne 28. 5. 2014 uzavřené mezi společnostmi [Společnost 1] a bankou HSBC Bank plc, registrační číslo 00014259, sídlem 8 Canada Square, Londýn, E14 5HQ, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, jednající prostřednictvím organizační složky HSBC Bank plc - pobočka Praha, IČO 659 97 212, sídlem Na Florenci 2116/15, Nové Město, 110 00 Praha 1 (dále též jen "HSBC") nezajistil informování pracovníků této banky jinou osobou ani je sám neinformoval o tom, že dne 12. 3. 2016 podepsal za společnost [Společnost 1] dodatek č. 3 rámcové smlouvy, na základě kterého přistoupila společnost [Společnost 1] k dluhu zákazníka společnosti [SPOLEČNOST 4] s.r.o., IČO xxx sídlem xxx (dále též jen „[SPOLEČNOST 4]“), a dne 14. 3. 2016 podepsal návrh dohody o započtení budoucí pohledávky společnosti [Společnost 1] za společností [SPOLEČNOST 4] v celkové výši 1.351.484,78 eur vzniklé z titulu neuhrazené kupní ceny produktů objednaných touto společností dne 12. 3. 2016 a pohledávky společnosti [SPOLEČNOST 4] za společností [Společnost 1] v téže výši vzniklé z titulu přistoupení společnosti [Společnost 1] k budoucímu dluhu společnosti [Společnost 3] vzniklého z titulu neuhrazené kupní ceny produktů objednaných touto společností dne 12. 3. 2016, ačkoliv si byl vědom toho, že v důsledku zápočtu těchto pohledávek neuhradí společnost [SPOLEČNOST 4] bance HSBC pohledávky ve výši ve výši 121.448,25 eur, 126.598,98 eur a 196.411,95 eur vyplývající z faktur č. 16030086 až 16030088 ze dne 16. 3. 2016, ve výši 131.626,91 eur, 132.852,72 eur a 142.270,13 eur vyplývající z faktur č. 16030089 až 16030091 ze dne 17. 3. 2016 a ve výši 120.124,77 eur, 122.693 eur, 126.283,67 eur a 131.174,40 eur vyplývající z faktur č. 16030092 až 16030095 ze dne 18. 3. 2016, tedy celkem ve výši 1.351.484,78 eur, které na tuto banku postoupila společnost [Společnost 1] na základě Smlouvy o factoringové spolupráci ze dne 28. 5. 2014 (dále též jen „faktoringová smlouva“), za což uhradila banka HSBC společnosti [Společnost 1] zálohy ve výši 376.856,95 eur, tj. 10.193.980,50 Kč (podle kurzu ČNB ke dni 16. 3. 2016), 344.883,12 eur, tj. 9.327.363,98 Kč (podle kurzu ČNB ke dni 17. 3. 2016) a 485.181,39 eur, tj. 13.116.878,88 Kč (podle kurzu ČNB ke dni 18. 3. 2016), tedy celkem ve výši 32.638.223 Kč, přičemž v této výši byla bance HSBC v důsledku vyplacení záloh a neuhrazení uvedených pohledávek způsobena škoda,

tedy: při čerpání úvěru podstatné údaje zamlčel a způsobil tím škodu velkého rozsahu,

čímž spáchal

zvláště závažný zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 211 odst. 6 tr. zákoníku za užití § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Shodu s prvopisem stvrzuje: L.S.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku k peněžitému trestu vyměřenému v 500 (pěti stech) denních sazbách po 4.000 Kč (čtyřech tisících Korunách českých), tedy v celkové výši 2.000.000 Kč (dva miliony Korun českých).

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku k trestu zákazu činnosti, spočívajícího v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodních korporací a družstev na dobu 8 (osmi) let.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se HSBC Continental Europe, Czech republic, IČO 07482728, se sídlem Na Florenci 2116/15, Nové Město, 110 00 Praha 1, odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. V rámci konaného hlavního líčení prohlásil obžalovaný P. svou vinu, tedy bezvýhradně doznal spáchání jednání přesně tak, jak je státní zástupce popsal ve skutkových tvrzeních podané obžaloby, současně plně akceptoval jeho právní kvalifikaci ve smyslu podané obžaloby. Soud takto učiněné prohlášení viny přijal, když se přesvědčil o tom, že výsledek provedeného přípravného řízení, jak je postižen trestním spisem, zcela podporuje stanovisko obžalovaného, které je tak stanoviskem relevantním, tedy svědčí jeho vině jednáním vtěleným do skutkových tvrzení podané obžaloby. Z uvedeného důvodu soud učinil skutková tvrzení vlastními skutkovými zjištěními, když takové jednání zcela jistě vystihuje naplnění veškerých zákonných znaků skutkové podstaty zvláště závažného zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku.

2. Protože soud současně s přijetím prohlášení viny obžalovaného rozhodl o tom, že nebude konáno dokazování v otázce jeho viny, přistoupil k provedení dokazování výhradně ve vztahu k výroku o trestu a náhradě škody.

3. Obžalovaný vypověděl ke svým osobním a majetkovým poměrům, když uvedl, že i v současné době je zájem o poskytování jeho služeb jako poradce, když má příslibenu honorovanou činnost jako zástupce společnosti xxx. V současné době, tedy po celou dobu od svého zatčení v dubnu 2024, je bez příjmu, avšak jej podporuje jeho rodina, zejména dospělé děti, které úspěšně podnikají. Ty jsou rovněž ochotny půjčit mu peníze na případný výkon peněžitého trestu, pokud by mu byl uložen. Momentálně nemá žádné úspory ani movitý majetek větší hodnoty či nemovitý majetek. Pokud byl konfrontován s listinami z Ukrajiny z veřejného registru, který byl zajištěn soudem z jiné trestní věci, který deklaruje vlastnictví několika bytů a domu na Ukrajině, pak uvedl, že se musí zřejmě jednat o omyl či osobu téhož jména, protože v této oblasti on nikdy žádné nemovitosti nevlastnil. V minulosti měl dům v cizině, na Ukrajině nikoli, konec konců se tam dlouhodobě nezdržoval, má za to, že posledních 15 let nepřekročil hranice. Své rodinné příslušníky má v ČR, resp. mimo Ukrajinu, jeho matka a dcera se v ČR zdržovaly do roku 2016, otec zemřel.

4. Soud předložil procesním stranám k nahlédnutí listiny, konkrétně lékařské zprávy z období června a října 2023, dubna 2024, týkající se zdravotního stavu obžalovaného, když má obtíže xxx xxx; předložen byl výpis z ukrajinského Rejstříku vlastnických práv k nemovitostem, který byl soudem zajištěn z jiné trestní věci, v níž probíhá prověřování obžalovaného, z něhož vyplývá záznam o věcných právech osoby jména [Osoba 1] bez údaje o datu narození, avšak s údajem o jejím občanském průkazu xxx, k domu, pozemku a třem bytům v xxx na Ukrajině. Ze zprávy cizinecké policie a Ministerstva vnitra soud zjistil, že obžalovaný má povolený trvalý pobyt na území ČR na dobu od 12.2.2013 do 20.4.2026 a má přiznán statut dlouhodobě pobývajícího rezidenta rodinného příslušníka občana ČR. Na území ČR nebyl obžalovaný doposud odsouzen.

Shodu s prvopisem stvrzuje: L.S.

5. Po provedeném dokazování, když k závěrům skutkovým a z nich vyplývajícím závěrům právním soud dospěl na podkladě přijatého prohlášení viny obžalovaného, dospěl soud ke zjištění, že účelu trestu vůči obžalovanému nelze dosáhnout jiným trestem, než trestem odnětí svobody bezprostředně spojeným s jeho výkonem, byť uloženým za užití § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku pod dolní hranicí trestní sazby ustanovení § 211 odst. 6 tr. zákoníku, a to z důvodu celkové závažnosti jednání, které obžalovaný spáchal, která je určena zejména výší škody, kterou obžalovaný způsobil. Pokud jde o délku období, které uplynulo od dokonání trestného činu, pak k němu soud nijak výrazněji nepřihlédl, když nemohl přehlédnout, že po nikoli zanedbatelnou dobu se vlastnímu trestnímu stíhání v řízení před soudem obžalovaný vyhýbal, což následně vyústilo v jeho zatčení a umístění do vazby. Ve prospěch obžalovaného, vedle jeho dosavadní trestní bezúhonnosti, tak soud přihlédl výhradně ke skutečnosti prohlášení viny, když taková procesní volba obžalovaného postup soudu ve svém důsledku výrazně urychlila. Proto soud obžalovanému uložil trest odnětí svobody kratšího trvání, než jaký by byl jinak ukládán v rámci zákonem stanovené trestní sazby. Přestože trest soud vyměřil pod dolní hranicí sazby, nedospěl k závěru, že by byly splněny zákonné podmínky pro vyměření trestu kratšího trvání, neboť takový trest by již nekorespondoval s povahou a závažností trestného jednání obžalovaného. Pro výkon trestu soud obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou, a to zcela v intencích ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

6. Vedle mírnějšího trestu odnětí svobody však soud uložil i citelný trest peněžitý, a to s ohledem na škodlivý následek jednání, které obžalovaný spáchal, když způsobená škoda je výrazně nad dolní hranicí rozpětí škody velkého rozsahu ve smyslu § 138 tr. zákoníku a pro zřejmou ziskuchtivý motiv jednání obžalovaného. Přísnost uloženého trestu je vystižena nejen jeho celkovou výší, ale zejména počtem denních sazeb, v nichž byl trest vyměřen, a to pro případ, že by obžalovaný uložený trest nevykonal. Ačkoli obžalovaný uvedl, že v současné době je bez prostředků, když je však domluven s rodinou, že mu poskytne půjčku, aby případný peněžitý trest vykonal, je soud přesvědčen, že obžalovaný je fakticky schopen trest vykonat, když není nemajetnou osobou, o čemž svědčí i poznatky o jeho nemovitém majetku na Ukrajině, ačkoli tuto okolnost rozporoval. Soud se nedomnívá, že by orgány Ukrajiny poskytly v rámci vyřízení právní pomoci, byť vykonané v jiné trestní věci, údaje, jež by se fakticky netýkaly obžalovaného.

7. Soud obžalovanému uložil i trest zákazu činnosti, když uložený zákaz výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodních korporací a družstev na dobu osmi let, tedy platící na delší období, znemožní obžalovanému zneužití natolik zásadního postavení v rámci podnikatelského subjektu, když právě jeho prostřednictvím trestnou činnost spáchal. Právě tento druh trestu přímo koresponduje s podstatou jednání obžalovaného, neboť pokud by mu rozhodující postavení v rámci právnické osoby nenáleželo, nemohl by se jednání takto přímočaře dopustit.

8. Soud rozhodl i o včas a řádně uplatněném nároku na náhradu škody, jak byl vznesen ze strany bankovního ústavu ad 2), jenž v rámci plnění z factoringové smlouvy provedl úhradu společnosti obžalovaného, avšak sám již úhradu pohledávky z důvodu jím zaviněné trestné činnosti nezískal. Přestože soud zjistil vztah příčinné souvislosti mezi jednáním obžalovaného a vznikem škody na straně poškozeného, možnosti uložit obžalovanému povinnost k náhradě škody zcela z uplatněné výší zabránilo neskončení vedeného insolvenčního řízení vůči společnosti [Společnost 1], když soud ověřil, že toto nebylo doposud skončeno, přičemž poškozený pohledávku v něm uplatnil. Z uvedeného důvodu soud poškozenou HSBC Continental Europe, Czech republic, IČO 07482728 odkázal s nárokem na náhradu škody podle § 229 odst. 1 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat **do 8 /osmi/ dnů** od doručení jeho opisu **odvolání** k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze. Rozsudek může napadnout obžalovaný a v jeho prospěch osoby uvedené v § 247 odst. 2 trestního řádu,

Shodu s prvopisem stvrzuje: L.S.

a to pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Pro nesprávnost kteréhokoli výroku může rozsudek odvolání napadnout státní zástupce. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda odvolání podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvolání napadnout též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže tato porušení mohou způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat řádným opravným prostředkem.

Odvolání podané včas a osobou oprávněnou **má odkladný účinek.**

O odvolání proti rozsudku zdejšího soudu **rozhoduje Vrchní soud v Praze.**

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Práva odvolání se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal.

V Praze dne 5. listopadu 2024

Mgr. Denisa Durdíková v. r.
předseda senátu